

Yedi Renkten Urbayız

– h.mahmut-hal · 05 Nisan 2010

YEDİ RENKTEN URBAYIZ

Islanmadan kirpiğin, süzölsün yanağından,
Tane tane yaşları, gönlüme depolarım.
Delip geçsin ok gibi, şu kalbin otağından,
Saf tutarım önünde, ölümüne saklarım.

Saçlarına yakılsın, aşk alası kınalar,
Örgü örgü ördüm, sevdayı her teline.
Bana birer muştudur, sana gelen belalar,
Baş üstüne eyvallah, senin her engeline.

Dudak bükme yakışmaz, güzele gülmek gerek,
Gül ki gamzelerinde, gül goncası göreyim.
Bin acının yasını, şöyle gülümseyerek,
Güzel sözler söyle ki, acıyı bal bileyim.

Kalp kalbe olmaz karşı, olursa yan yanayız,
Şöyle kol kola olup, düğün dernek yaşasak.
Bir bedende ölçümüz, yedi renkten urbayız,
Giysek şu mutluluğu, bir daha hiç çıkarmasak.

Dök eteklerindeki, çakıl taşı günahı,
İnce kumlar serelim, gönül sahilimize.
Ateşe pervaneyiz, döne döne semahı,
Gel yazalım birlikte, hayatı elimize.